

פרדס נסים

מתורתו של מור הגאון הצדיק המקובל רבינו **נסים פרץ** זצוקלה"ה

ו תשרי תש"ז - כח שבט תשע"ב

בס"ד | שבת דברים | ד' באב תש"פ

נקודה עם מחשבה

ריגושים מסוכנים | הרב אהרון אבישי

אמצע הלילה. דממה מוחלטת שוררת ברחוב המגורים הארוך. בתוך החושך המתמשך פורצות לפתע להבות קטנות מתוך אחד החלונות. עברו כמה דקות עד שהשכנים הבינו מה קורה. שריפה! בתוך כמה רגעים התחלף השקט באינספור רעשים קולניים. סירנות מייללות, צעקות של ילדים ומבוגרים ושעטות של כבאים.

בחלון שבבנין ממול צפה ילד קטן לבוש פיג'מה בכל המתרחש ועיניו קרועות לרווחה. הוא התרגש לראות סולמות ענק מונפים באויר במהירות, זרנוקי מים שוטפים ועשרות כבאים חבושי קסדות מתרוצצים ומשתלטים על להבות האש האדירות. עברו שעתים, הילד התקשה לשוב לשינה מבורכת, המאורעות והמראות הסעירו את מוחו ולא נתנו לו מנוח, הוא רצה לראות את הכל שוב. הילד קם מהמטה, לקח גפרורים והיחל להצית ניירות. במוחו הקט לא הבין שעדיף לישון בשעמום מאשר להסתכן במאורע מרגש כעין זה.

בעבר הירדן, מסכם משה רבינו את מאורעות המדבר ובכך מוכיח את ישראל ואומר להם. כל ההרפתקאות שעברתם, קרח, מרגלים, מדין, אמנם היו מסעירים ובגללם לא 'השתעממתם' במדבר הארוך, אבל מצד שני גרמו גם למוות גשמי ורוחני. עדיף איפה לחיות בדרך התורה מאשר להתפתות ל'ריגושי' היצר הכרוכים באובדן חיים בעוה"ז ובעולם הבא.

שבת שלום ומבורך

הילולת האר"י

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

בהקדמה ל'עץ חיים' אומר המהרח"ו דברים עצומים ונפלאים. אני אקריא את זה מכיון שבע"פ אני לא יכול להגיד כאלו דברים.

"והנה היום אביע חידות ונפלאות תמים דעים, כי בכל דור ודור הפליא חסדו אתנו, אל ה' ויאר לנו, ע"י השרידים אשר ה' קורא בכל דור ודור, כנזכר. וגם בדורינו זה, אלוקי הראשונים והאחרונים לא השבית גואל מישראל, ויקנא לארצו, ויחמול על עמו, וישלח לנו עיר וקדיש מן שמיא נחית, הרב הגדול האלקי החסיד, מורי ורבי כמהר"ר יצחק לוריא אשכנזי זלה"ה. מלא תורה כרימון, במקרא, במשנה, בתלמוד, בפלפול, במדרשים והגדות, במעשה בראשית, במעשה מרכבה. בקי בשיחת אילנות, בשיחת עופות, בשיחת מלאכים. מכיר בחכמת הפרצוף הנזכר ברשב"י בפרשה ואתה תחזה, יודע בכל מעשי בני אדם שעשו ושעתידים לעשות."

אדם עוד לא יודע מה הוא עתיד לעשות אבל האר"י כבר יכול להגיד לו מה הוא עתיד לעשות.

"יודע במחשבות בני אדם טרם יוציאום מן הכח אל הפועל"

כי המחשבה היא תוצאה של ירידה של איזה ענין בתוך המחשבה שלו אז הוא (האר"י) רואה את זה עוד לפני שזה יורד לתוך מחשבתו.

"יודע עתידות וכל הדברים ההווים בכל הארץ, ולמה שנגזר תמיד בשמים. יודע בחכמת הגלגול, מי חדש ומי ישן, ואיפת האיש ההוא, באיזה מקום תלויה באדם העליון ובאה"ר התחתון. יודע בשלהבת הנר ולהבת אש דברים נפלאים."

כל מילה שכתובה פה יש לה הוכחות בספר שבחי האר"י מפי מהרח"ו על ידי מעשה שהיה.

"מסתכל וצופה בעיניו נשמות הצדיקים הראשונים והאחרונים."

כל הציונים שיש בארץ ישראל, אלה שבאמת אמיתיים, זה בגלל שהאר"י

זמני השבת *לב"ק דברים*

ר"ת	יציאה	כניסה	ר"ת	יציאה	כניסה
תל אביב	19:22	20:23	חיפה	20:55	20:24
ירושלים	19:05	20:20	באר שבע	20:57	20:21

חתום עליהם. כשהאר"י היה הולך היה אומר פה קבור פלוני. לא היה שום ציון. והאר"י גילה את זה.

"ומתעסק עמהם בחכמת האמת."

כלומר עושה להם תחית המתים. אדם, אם הוא מקיים את ברייתא דפנחס בן יאיר אז מתקיים בו - תורה מביאה לידי זהירות, זהירות מביאה לידי זריזות, זריזות מביאה לידי נקיות... מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים. אז האר"י זכה לאלהו, רוח הקודש, ותחית המתים. היה הולך לצדיקים, מחיה אותם ומדבר איתם כמו שאדם מדבר איש אל רעהו. מדבר איתו בחכמת האמת.

"מכיר בריח האדם כל מעשיו ע"ד ההוא ינוקא בפ' בלק. וכל החכמות הנזכרים היו אצלו כמונחים בחיקו בכל עת שירצה בלתי יצטרך להתבודד ולחקור עליהם."

הוא לא היה צריך לעשות איזה משהו בשביל זה. למשל אתה בא שואל בן אדם איזה שאלה, אתה מחכה איזה שבוע עד שהוא יעשה חשבונות, יסתכל פה, יסתכל פה, לא. כל הזמן היה לו את הדבר בעצמו. לא היה צריך לעשות כלום בשביל זה.

"ועיני ראו ולא זר דברים מבהלים לא נראו ולא נשמעו בכל הארץ מימי רשב"י ע"ה ועד הנה."

כלומר כאילו מדלג על כל מה שביניהם. משה רבנו, רשב"י, האר"י. כל מה שביניהם כלול בתוכם.

"וכל זה השיג שלא ע"י שמוש קבלת מעשיות ח"ו, כי איסור גדול יש בשמושם. אמנם כ"ז היה מעצמו ע"י חסידותו ופרישותו אחרי התעסקו ימים ושנים רבים בספרים חדשים גם ישנים בחכמה הזאת, ועליהם הוסיף חסידות ופרישות וטהרה וקדושה היא הביאתו לידי אליהו הנביא שהיה נגלה אליו תמיד ומדבר עמו פה אל פה ולמדו זאת החכמה, וכמו שאירע להראב"ד ז"ל כנ"ל בשם הרקאנטי. ואף אם פסקה נבואה, רוח הקדש ע"י אליהו ז"ל לא פסק. וכמו שהובא בפסוקי נביאים ע"פ ודבורה אשה נביאה. תנא דבי אליהו מעיד אני עלי שמים וארץ, הן איש או אשה וכו' אפילו עבד, אפילו שפחה, הכל לפי מעשיו מיד רוח הקדש שורה עליו. ועד"ז הזכירו ג"כ שם ע"פ ואלה דברי דוד האחרונים

ע"ש. גם נזכר בהקדמת התקונין בכתיבת יד וז"ל ואנת אליהו עתיד לאתגלייא בסוף יומיא ואית מאן דעתיד לאתגלייא ליה אפיין באפיין. ואית מאן דעתיד לאתגלייא ליה בטמיריו בעיין השכל דיליה וכו'."

אלו שתי הדרכים בהם מופיע אליהו הנביא.

"ולוא כי יגורתי מפניי אף וחמה קנאה המתגבר עלי, ימצאו באנשי דורנו חכמים בדעתם, ויקשו ערפם לבלתי האמן כי יש אלקים בארץ, ויראתי פן מקנאתם בשומעם גדולתו ונפלאותיו ח"ו יטילו פגם בקדשים ויאמרו מאן גבר בגוברין הלא גם בנו דבר ה'. ולוא זאת הייתי מספר מקצת דרכיו ונפלאותיו אשר עיני ראו ולא זר דברים מבהלים לא נראו בכל הארץ מימות תנאים כרשב"י וחבריו."

היה מגלה רזי דרזין, היתה עולה נשמתו לגן עדן ובוחר באיזה ישיבה שהוא רוצה להכנס, בכל לילה ולילה, ולומד שם.

"והיה יודע להכות בסנורים והיה יודע כל מה ששנו החברים."

מה למדו, מה כתבו, היה אומר תראה לי כתבת אתמול, היה קורע את זה. היה אומר להם אני לא מרשה לכתוב, מה שהבנת הבנת. היה יודע אם כתבו או לא כתבו, מה חשבו מה לא חשבו.

"והיה מלא חסידות ודרך ארץ ועונה ויראת ה' ואהבת ה' ויראת חטאו וכל מדות טובות ומעשים

טובים היה בו. וכל זה היה יודע בכל עת ובכל שעה ורגע."

אומר אח"כ מהרח"ו, שהדברים בעצמם, הספרים, הדרושים שהוא השאיר, הם מעידים על גדולתו ומעלתו שאי אפשר דבר כזה ע"פ השכל לחבר כאלו ספרים. זה הכל רוח הקודש, הכל אליהו הנביא.

מה שזכה רבינו האר"י, לא זכה אף אדם!

עכשיו צריך לדעת. כשאומרים אליהו הנביא, אז זה לא כמו כל מיני גילויים ורוח הקודש שהיתה אצל הרבה צדיקים, גם בדורו, גם בדורות קודמים, גם בדורות אחרי זה, לא זה. למה שזכה האר"י, אף אדם לא זכה. לדוגמה, אנחנו רואים מה שכתוב באגרות הרמח"ל שרבו רבי ישעיהו בסאן זצ"ל כתב לו בהתפלאות גדולה "אבל לא אוכל להתאפק מלאמר כי נפלאו ממני הדברים מאד, יען עלו ובאו למדרגה עצומה הגבוה למעלה ממדרגת האר"י זלה"ה", ועונה לו הרמח"ל, "אמנם על אשר נפלא בעיני כ"ת הדבר, ידע כי באמת עדיין לא הגעתי להשגת האר"י זלה"ה, כי כל הדברים האלה מורגלים היו אליו, אלא שלא ניתן לו הרשות לכתוב". כלומר התפיסה וההשגה של האר"י, זה נביא ממש. כשהיה אליהו בא אליו זה היה בהתגלות גמורה. אליהו היה מביא איתו את כל כללות השכינה, אליהו בגי' ב"ן. ואז, בגילוי של אליהו, כל התורה כולה נכנסה בתוכו ישר.

משה קיבל תורה ומסרה לאליהו, שמסרה לרבינו האר"י!

גם אם נאמר כפשוטו, כפי שכתוב בנביא, שאליהו חי בדורות של אחאב ואחזיהו מלכי ישראל. אז ע"פ סדר ההשתלשלות של התורה שכותב הרמב"ם, משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ואז הוא מונה את הנביאים שקיבלו למסור את זה הלאה, אז אליהו הנביא היה מביא אל שקיבלו. הוא קיבל מאחיהו השילוני ומסר אותה הלאה לאלישע ואלישע הלאה עד שזה הגיע לתנאים, אמוראים, רבנן סבוראי, הגאונים, הראשונים האחרונים, עד אלינו. כל שכן, אם נאמר פנחס הוא אליהו, אז לא צריך את כל זה, פנחס קיבל ממשה, כמו תלמיד חבר של משה רבנו. זה ממש אותו הדור שקיבל תורה בהר סיני, הוא בעצמו קיבל תורה בהר סיני, ובוודאי שקיבל גם ממשה, אז הוא ממש העביר את התורה כמות שהיא לרבנו האר"י.

ודלא כרבינו האר"י...

ולכן זה פלא עצום שאנשים לא מתבוננים. חושבים שהאר"י זה עוד איזה חכם, חס ושלוש. לפעמים אתה קורא שמישהו כותב "ודלא כמו שכתב האר"י", חס ושלוש לומר דבר כזה! איך אפשר לכתוב כאלה מילים? האר"י אינו איזה עוד פוסק שאפשר לומר עליו "ודלא כמו שכתב זה, ודלא כמו שכתב זה..." האר"י זה משהו אחר!

כללי הפסיקה

את זה אפשר לומר על שאר הפוסקים. אפילו נגד הפסיקה של מרן שקיבלנו הוראותיו, אפילו נגד שולחן ערוך. אם יש ראיות מהגמרא, ע"פ כללי הפסיקה, אפשר לפסוק גם נגד מה שפסק השולחן ערוך. אם יש מחלוקת הפוסקים, אע"פ שאלו ואלו דברי אלקים חיים, שניהם אמת, אבל יש לנו כללים, אנחנו לא יכולים לעשות גם את זה וגם את זה, יש לנו כללים של פסיקה. אבל כשבאים לאר"י, הכל מתבטל, זו האמת כמות שהיא.

מתי אומרים לא בשמיים היא?

יש כאלה, אין להם מושג מי זה האר"י, אז כאשר הם נתקלים בדעת האר"י וזה מפריע להם בכל המהלך של החידוש שלהם, בכל המהלך של הפסיקה שלהם, אז הם אומרים "לא בשמיים היא". בר מינן, להגיד כאלה מילים על האר"י. זה לא "שו"ת מן השמים" שאפשר להגיד עליו לא בשמים היא. רבי יעקב ממרויש כתב ספר בשם "שו"ת מן השמים". כשהיו לו שאלות, לאחר שעמל ויגע, ולא ידע איך לפסוק היה עושה שאלת חלום, והיו אומרים לו מן השמים. אז עליו אולי אפשר לומר לא בשמים היא, למרות שזה מחלוקת בפוסקים אם אומרים עליו לא בשמים היא. כי סוף כל סוף זה אמת, זה שאלת חלום. האר"י זה לא חלום!!! אליהו לא בא אליו בחלום, אליהו לא מת, שאז אפשר לומר שגילוי אליהו זה בשמים. אליהו חי! הוא לא מת! הוא בא אליו בגילוי גמור ומסר לו את התורה שהוא בעצמו, פנחס הוא אליהו, קיבל מהשמים וגם קיבל ממשה.

אפילו חמירא סכנתא מאיסורא לא אומרים נגד רבינו האר"י

אז אצל האר"י אין ענין של ספק, אין פה צד של ספק. לכן הפסיקה האמיתית היא - היכן שהאר"י גילה דעתו, אפילו להחמיר לא מחמירים. לא רק להקל, להקל פשיטא שלא שייך להקל נגד האר"י, אבל

אפילו להחמיר לא מחמירים. לדוגמה, כל הפוסקים מביאים מקדמונים שכשאדם גוזר את הצפוניים לא יגזור ידיים ורגליים באותו היום, וגם כשגוזר אפילו רק ידיים צריך לגזור בדילוג. יש בזה סימנים איך לעשות. וכתבו אלה הפוסקים שיש כאן סכנה, שמי שלא עושה ככה זה מסוכן. אז אפילו חמירא סכנתא מאיסורא לא אומרים נגד האר"י. האר"י אמר שאין בזה שום דבר. תגזור צפוניים איך שאתה רוצה, לפי הסדר, גם ידיים וגם רגליים. וככה נוהגים, לא חוששים אפילו לסכנתא! אין סכנה! אם האר"י אמר ככה - נגמר. לא שייך להחמיר. לא שייך לומר להגיד סוף כל סוף כתב את זה פוסק זה, כתב את זה ראשון הזה והזה, שום דבר! אחרי האר"י אין כלום!

סב"ל נגד האר"י

באותו אופן סב"ל. ספק ברכות להקל אומרים גם נגד מרן ה'בית יוסף', כלומר אם מרן ה'בית יוסף' פסק לברך באיזה הלכה, באיזה ענין, וחולקים עליו. הרי קיבלנו עלינו הוראות מרן לחומרא ולקולא. עכשיו מרן פוסק לברך, ואתה רואה שיש מי שחלק, אפילו פוסק אחד חלק עליו, אנחנו אומרים סב"ל, ספק ברכות להקל, אפילו נגד מרן.

כל הבית יוסף מלא בכתבי הזוהר

דרך אגב, מרן הוא מהיחידים שפוסק כמו הזוהר, שהרי כתבי האר"י עוד לא התגלו בעולם בתקופת מרן, אבל הזוהר היה מגולה, והוא מהיחידים שפוסק כמו הזוהר, כל ה'בית יוסף' מלא מכתבים של הזוהר והרבה פעמים הוא פוסק כמו הזוהר נגד הפשט, כי הוא הבין שככה זה צריך להיות.

אז עכשיו, בכל אופן, מרן נראה לו הפסיקה על פי הפוסקים שהוא היה רגיל לפסוק על פיהם, הרי"ף, הרמב"ם, הרא"ש, או על פי הראיות שהיה לו. הפסיקה של מרן היא בדרך של הכרעת דעת כמו אלה ולא כמו אלה. למה אנחנו אומרים סב"ל נגד מרן? אם פסק לברך - תברך! הסיבה היא בגלל שיש חומרה, שהרמב"ם כותב שאם אדם מברך ברכה לבטלה, ברכה שאינה צריכה, עובר

על לאו דאורייתא - לא תשא. יש בזה הזכרת שם שמים לבטלה. אז אנחנו מחמירים. לפי מרן צריך לברך, אבל לפי הפוסק אחר לא צריך לברך, ואם אני אברך אני נכנס פה לספק איסור. זה לא רק לברך או לא לברך, ע"פ הרמב"ם זה איסור של "לא תשא את שם ה' אלקיך לשווא".

אז סב"ל זה כלל חזק מאד. אם נגד מרן אומרים סב"ל, אז נגד כל שאר בני האדם לא? לפעמים באים אלי ואומרים, למה אתה פוסק בניגוד למה שפסק הרב עובדיה? הוא אמר לברך, למשל על רעמים, ברקים, אז אני אומר להם - סב"ל. הרב עובדיה בעצמו אומר שסב"ל נגד מרן אמרינן. אז אני אומר גם סב"ל נגד מרן רבנו עובדיה אמרינן. אם ה'בן איש חי' אומר לא לברך אז יש לנו סב"ל. סב"ל זה כלל חזק מאד שלא זזים ממנו.

ספק נגד האר"י זה כלל לא ספק!

והנה נגד האר"י לא אומרים כזה דבר. אין בכלל ספק. זה לא סב"ל נגד האר"י לא אמרינן, זה בכלל לא ספק! אם האר"י אמר ככה - אז אין ספק! אנשים חושבים שסב"ל נגד האר"י לא אמרינן זה כאילו האר"י זה איזה דמות יותר ממרן. לא. אנחנו לא מודדים את גדולי ישראל. כולם בעינינו גדולים וחשובים. אלא, באים להגיד שאצל האר"י לא מתחיל בכלל ספק. אין ספק.

ברכת הנותן ליעף כח תוכיח

מה הראיה? יש ברכה שכולם מברכים אותה, אשכנזים ספרדים חסידים ליטאים תימנים, כל העולם מברך, איזו ברכה - הנותן ליעף כח. בשולחן ערוך כתוב לא לברך אותה. אין לה דינא דגמרא לברכה זו. יש בה הרבה בעיות, מרן בעצמו כותב לא לברך. אבל האר"י אמר לברך, וכל העולם מברכים!

אילו מרן היה יודע דברי האר"י...

אומר החיד"א, ויש פה כלל גדול מאד, אומר החיד"א בסימן מ"ו בהלכות ברכות השחר, שאילו ידע מרן ה'בית יוסף' את דעת האר"י -

מכון הסת"ם יד נסים
מיסודו של מו"ר הגה"צ המקובל רבי נסים פרץ זיע"א
ספרי תורה | סגולות | תפילין | פצפונים | רשי | רית | מוזות | פיסום הקטורת | למנצח -
בכל הגדלים הרמות וההידורים | שיפוץ וחיידוש תפילין | בתים לסימנים | הגות מחשב ונברא
מיוחד: ספרי תורה, תפילין ומוזות עם כוונות האר"י והרשיש
yadnisim@gmail.com | 052-7641356

היה חוזר בו. כי החיד"א ידע, ראה כמה פעמים שה'בית יוסף' פוסק כמו דעת הזוהר, אך את דעת האר"י הוא לא ידע. כלומר, מה רואים מפה, דעת האר"י זה לא ספק, זה לא מתחיל בספק. אז יוצא שהחיד"א, הוא הראשון, ואח"כ רבי חיים פלאגי, וה'בן איש חי' והרבה פוסקים, תמימי דעים שהיכן שגילה האר"י דעתו, לא משנה אם הוא אמר את הסוד או לא אמר את הסוד, דעתו אין בה ספק. אפילו לא אמר את סוד רק הלכה פשוטה. מה שהאר"י אמר - ככה עושים. לא זזים מזה. אין פה ענין של ספק.

אלה תולדות רבינו האר"י...

וכל זה בגלל הגדלות המיוחדת שזכה לה בזכות גילוי אליהו. לא שנה, לא שנתיים, לא שלוש. אפילו ע"פ פשט, הוא למד שבע שנים ברציפות, כל היום ורוב הלילה בנגלה עם רבי בצלאל אשכנזי בעל ה'שיטה מקובצת' שאולי גם היה קרוב שלו. הוא מביא הרבה חידושים ממנו. אז גם בנגלה עצמו הוא היה גדול מאד. אח"כ התחתן בגיל צעיר מאד, חמש עשרה, פרש מזרכי העולם והתבודד, וזכה לאלוהו, ואח"כ ישב עם אליהו, עוד עשר שנים. בעשר השנים האלה אליהו אמר לו לפרוש ממצרים ולבנות איזה מקום בתוך הנילוס שהוא מחוץ לתחום שבת של מצרים, שזה לא יקרא מצרים. והיה לו מנין צמוד, מחוץ למים, שכאשר הוא היה צריך אותם - הם היו באים. ישב והתבודד עם אליהו שנים על גבי שנים. אח"כ כשעלה לארץ - עוד התווספה בו הארה עצומה של חכמת הסוד והקבלה. וקיימא לן אילו האר"י היה חי בא"י שלוש שנים במקום שנתיים, הוא היה מגלה כל פרטי התורה הנביאים הכתובים, המשנה הגמרא, בבלי ירושלמי, סיפרא, ספרי, היה מגלה את הסודות, שהרי "רבנן דמתניתין ואמוראין, כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו ליה", והיה מתקן את כל העולמות ואת כל הנשמות והיה בעצמו מביא את הענין של הגאולה.

אמר למהרח"ו, 'נשלחתי בשבילך'.

אבל כל פעם היתה איזה סיבה שגרמה לענין לא לצאת מן הכח אל הפועל. והסיבה, כפי מה שכתוב אצל המהרח"ו, שהוא מתחרט מאד מאד על מה שהוא עשה, שהמהרח"ו היה מטריח את האר"י לגלות סודות שלא היה ראוי לגלות אותם. האר"י אמר לו - באתי לעולם בשבילך, ושלח אותי הקב"ה לפה בשביל ללמד אותך, וכל מה שתשאל אני מחוייב ע"פ הגבורה,

אנוס ע"פ הדיבור, להגיד לך הכל. אבל תזהר, אל תשאל מה שלא צריך. בפרט, היה אומר לו, שלא כל אלה שנמצאים פה ראויים, ומי הכנים אותם - מהרח"ו. היה אומר לו באתי רק בשבילך, חבל שאתה תפסיד, חבל על הזמן, אנחנו יכולים להספיק יותר, ואם אני אתקן אותך - אח"כ אתה תתקן אותם, ואתה תלמד אותם, אבל עכשיו חבל על הזמן - תשב רק איתי. ומהרח"ו היה אומר למה? למה שאני

אזכה לבד? מי אני, מה חיי? שכל ישראל יזכו. היה מכניס, מביא עוד חכמים ועוד חכמים, ובינתיים האר"י אומר לו, לזה לך תעשה תיקון כזה, ולזה תעשה תיקון כזה, היה מתקן אותם כדי שקצת יהיו ראויים. אבל גם הטריח אותו המהרח"ו כמה פעמים לגלות סודות שלא היה ראוי לגלות. אמר לו האר"י, תזהר, אתה תתחרט על מה שאתה מבקש. אז פעם אחת נפטר בנו של האר"י (עקב גילוי סוד מאמר "מה תצעק אלי", שער הכוונות, דרושי הפסח דרוש י"ב), ובפעם השניה זה פגע באר"י עצמו (עקב גילוי סוד ה"תרין אורזילאין דאיילתא", ספר החזיונות למהרח"ו).

תיקון הגזירה על רבינו האר"י

כאשר נגזרה הגזירה על האר"י, הוא ניסה לתקן. לקח חצר בצפת על חשבוננו, ולקח את כל החברים, עשה להם מנין שלא יבואו יותר, רק אלה. ועשה הרבה התקשרות והתחברות ביניהם, כתב התקשרות של האר"י ותלמידיו. וקיבלו עליהם אהבת החברים, קיבלו עליהם להזהר לא לדבר, קיבלו עליהם לימוד

התורה לשם שמיים ובשביל כלל ישראל, ועוד הרבה קבלות, והאר"י אמר שע"י זה תבטל הגזירה שנגזרה עליו. כאילו רצה לתקן אותם בדיעבד, שמה שגילה להם, שלא היה ראוי לגלות להם, עכשיו הם יהיו ראויים בדיעבד. איך אומרים, לפעמים בן אדם אין לו זכות, אבל אומרים לו, נו טוב, מה שהיה היה, אבל בא נעשה אותך עכשיו שתהיה זכאי לזה. ניתן לך את זה בדיעבד, לא לכתחילה. אבל גם זה לא הצליח. יום שישי אחד.

בגלל סכסוך בין שכנות

בימיהם, היו אופים בתנור בחצר. והיה בין שתי שכנות, בין שתי נשים של תלמידי האר"י היה סכסוך, וכל אחת איפה הולכת לספר את הסכסוך שלה? - לבעלה. וכאשר באו להתפלל בערב שבת, גם בין הבעלים היו אילו מילים, ואז האר"י ספק את כפיו ואמר נגזרה הגזירה!

פטירת רבינו האר"י - ה' באב

כאשר נפטר האר"י, זה היה בה' באב, כמה ימים לפני תשעה באב, בעיצומם של ימי בין המצרים, בתוך הימים שבהם אנחנו בוכים על החורבן, נהיה חורבן כמו חורבן בית המקדש. בפטירה שלו יש בדיוק שתיים מהנקודות של חורבן בית המקדש. נקודה אחת, על מה אבדה הארץ? שאלו לחכמים ולא ידעו. למה לא ידעו? כי כולם למדו. לא רואים שהם לא למדו. עד שהקב"ה אמר - על עוזבם את תורת. וגם על זה הגמרא אומרת - על עוזבם את תורת? הרי היו לומדים! אלא שלא בירכו בתורה תחילה. הרבה הסברים יש לדבר הזה, אבל הסבר פשוט הוא שהם לא העריכו מספיק את התורה. היה ניכר קצת זלזול. אז גם כאן, לא העריכו את התורה של האר"י. זלזול. האר"י אומר לך לא - אז לא! האר"י אומר לך אל תכניס אף אחד - אז אל תכניס אף אחד! אתה מעריך או לא מעריך? הוא לא יודע מה הוא אומר? אם הוא לא יודע מה הוא אומר, למה אתה לומד איתו תורה? למה אתה מקבל את מה שהוא אומר לך? אם אתה נדבק אחרי ורוצה לינוק ממנו תורה, אז כל מילה שהוא אומר לך זה תורה! אז היתה פה נקודה על שלא בירכו בתורה תחילה. לכן נחרב הבית. ומה היתה עוד נקודה? שנאת חינום. אז ניסה לתקן ע"י אהבת חינום. ניסה לבטל את הגזירה ע"י אהבת החברים וגם זה לא צלח.

השם יתברך יעזרנו, וזכות האר"י תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.